

Joan Brudieu

Mestre de capella de la Seu d'Urgell

MADRIGALS

Los Goigs de Nostra Dona i
Madrigals XIII, XIV, XV i XVI

PER A COR MIXT

Edició a cura de Tomeu Quetgles Pons

Col·lecció Música Coral núm. 11

Madrigals

Los goigs de nostra dona i
Madrigals XIII, XIV, XV i XVI
per a cor mixt

Tomeu Quetgles

Traducció dels textos al català, al castellà i a l'anglès.
Transcripció a l'alfabet fonètic internacional.

Coberta: Capitell d'una columna del claure de Santa Maria de la Seu d'Ugell

Amb la col·laboració del Departament de
Cultura de la Generalitat de Catalunya,
(Direcció General de Promoció Cultural).

Maquetació: DINSIC GRÀFIC
1a edició: març 2001

© Tomeu Quetgles
© Drets de publicació cedits a: DINSIC Publicacions Musicals, S.L.
Santa Anna 10 E 3a - 08002 Barcelona
Tel. 93 318 06 05 - Fax 93 412 05 01
e-mail: dinsic@dinsic.com
www.dinsic.es / www.dinsic.com

Imprès a Service Point
Pau Casals, 161-163
08820 El Prat de Llobregat (Barcelona)

Dipòsit legal: B-15.715-2001

La reproducció total o parcial d'aquesta obra per qualsevol procediment, comprenent-hi la reprografia i el tractament informàtic, com també la distribució d'exemplars mitjançant lloguer i préstec, resten rigorosament prohibides sense l'autorització escrita de l'editor o entitat autoritzada, i estaran sotmeses a les sancions establertes per la llei.

Distribueix: DINSIC Distribucions Musicals, S.L.
Santa Anna 10 E 3a - 08002
tel. 93 318 06 05 - fax 93 412 05 01
e-mail: dinsic@dinsic.com
www.dinsic.es - www.dinsic.com

PRÒLEG

Joan Brudieu (diòcesi de Llemotges ~1520 - Seu d'Urgell 1591) nasqué a algun lloc de la diòcesi de Llemotges. El 1538 a la missa de Nadal celebrada a la catedral d'Urgell dirigí un quartet vocal amb el que havia vingut del nord dels Pirineus. En el rebut del pagament de 5 ducats, figura com a “cantor francès”; a principis de l'any següent el capítol de la Seu el nomena “director de l'escolania”; tant sols un any després Brudieu succeí com a mestre de capella a Joan Arqués, amb un salari anual de 50 lliures. Des d'aleshores i fins al 1589 fou mestre de capella de la catedral d'Urgell, llevat d'un període d'absència entre 1543 i 1545. El Nadal de 1546 digué la primera missa a la Catedral d'Urgell. El 1566 el sínodo de l'església d'Urgell admeté oficialment la reforma litúrgica introduïda pel Concili de Trent i el 1572 Brudieu fou encarregat per Gaspar Cervantes de Gaeta, cardenal de Tarragona, de la correcció dels llibres del cor i dels missals romans d'acord amb la reforma musical tridentina i començà a corregir-los abans que la Comissió Romana, presidida per Palestrina, hagués produït la nova edició de cants litúrgics d'acord amb els mateixos principis. El 15 de maig de 1578 fou nomenat mestre de capella a Santa Maria del Mar, essent substituït a la Seu pel mestre Mateu Torres, però encara no havia passat un any i Brudieu ja demanava per tornar a les muntanyes de l'alt Urgell, al·legant que el clima de Barcelona no li provava; la resposta del Capiscol de la Seu fou del tot favorable, i el mes d'abril de 1579 Brudieu tornà a la Seu. El 1585 edità el seu llibre de *Madrigales (...) a quatro bozes*, El 14 d'agost de 1586 obtengué un benefici important de l'Anunciació de la Mare de Déu i amb l'autorització del capítol de la Seu, fou substituït per Rafel Coloma; tanmateix el 21 de gener de 1589, malgrat la seva avançada edat fou tornat a ser elegit per al càrrec de mestre de capella, amb 100 lliures de salari. Dos anys més tard morí a Urgell. A més dels Madrigals, Brudieu composà una missa de difunts a quatre veus, conservada a la catedral d'Urgell, única missa catalana d'autor conegut del s. XVI.

Els Madrigals (Barcelona, 1585). El 7 de maig de 1585 Felip I, Rei de Catalunya-Aragó, entrava a Barcelona acompanyant la seva filla Caterina Miquela i Carles Emmanuel, Duc de Savoia i Príncep del Piemont, que s'havien casat a Saragossa el març passat. Al dia següent hi havia danses i una processó on vint-i-quatre “àngels” tot vestits de blanc tocaven amb diferents instruments una “música ben concertada”. En aquella ocasió foren interpretats alguns madrigals de Joan Brudieu, mestre de capella de la catedral d'Urgell. Tenim constància que Brudieu visità Barcelona aquell mateix any per supervisar l'edició que del seus madrigals feia Hubert Gotard, un impressor savoià establert a la ciutat comtal, que un any abans havia publicat els motets de Nicasi Sorita, mestre de capella de Tarragona. D'acord amb el contracte signat, Brudieu rebé

100 ducats. El títol complet de l'obra, publicada en quatre llibres diferents, un per a cada veu, és CANTVS/ALTVS/TENOR/BASSVS/ DE LOS MADRIGALES/ DEL MVY REVERENDO IOAN BRVDIEV/ MAESTRO DE CAPILLA DE LA SANCTA/YGLESLIA DE LA SEO DE VRGEL/ A QVATRO BOZES. El fet que els madrigals vagin “dirigits” al Duc de Savoia i Príncep del Piemont, així com el que l'any de publicació de l'obra sigui també el de la visita d'aquest a Barcelona, demostra ben a les clares el sentit de l'oportunitat del compositor.

La taula de l'obra conté *Los Gosos de nuestra Señora* -goigs a 3, 4, 5 i 6 veus sobre una tonada popular- i 15 madrigals més, a 4 veus, que tenen de 1 a 4 parts, excepte *Las Cañas*, espècie d'ensalada, que en té 7. Els goigs i els quatre darrers madrigals tenen textos catalans. Els autors dels textos no són mai esmentats, però els textos dels madrigals “Fantasiant, amor a mi descobre” i “Ma voluntat ab la raó s'envolpa” estan extrets dels poemes 2 i 18 d'Ausiàs March.

De l'edició dels madrigals de Joan Brudieu només se'n conserva una còpia a la biblioteca de l'Escorial (possiblement l'exemplar entregat personalment al rei Felip), però per fortuna es disposa de cada un dels quatre quaderns corresponents a les distintes veus. Felip Pedrell els trobà seguint unes indicacions que el mestre Barbieri li donà sobre un tal “Brivieu”. El 1921 el mestre Pedrell juntament amb mossen Higiní Anglès editaren “Els Madrigals i la Missa de Difunts d'en Brudieu”.

La transcripció. La nostra transcripció dels Madrigals de Brudieu l'hem feta a partir de l'edició original. Inicialment tant sols preteníem fer una transcripció dels dos madrigals amb textos d'Ausiàs March, però de seguida vàrem incloure-hi els altres dos amb textos catalans. Aquesta transcripció fou utilitzada per a l'enregistrament de l'*enhanced* CD “Ausiàs March & Joan Brudieu” a càrrec d'Evelyn Tubb i la Quarta Ciència. La satisfacció dels participants en aquell projecte ens feu plantejar l'oportunitat d'escometre l'enregistrament complet dels madrigals de Brudieu, fent servir també ara una nova transcripció a partir de l'original. No pensàvem aleshores en una eventual publicació, sinó en l'elaboració d'unes partitures que fossin tant fidels a l'originals com útils per a la interpretació de la música que s'hi contenia. Tant sols després d'haver acabat l'enregistrament del doble CD “Joan Brudieu: Madrigals. Barcelona 1585” se'ns va proposar la publicació de la transcripció realitzada, que, a tal efecte, ha estat objecte d'una revisió global i profunda.

Per tal d'assolir l'objectiu de ser fidels a l'original, hem adoptat els següents principis: a) evitar qualsevol transposició i mantenir l'armadura de l'original; b) mantenir el valor original de les notes; c) prescindir de barres de compàs, però indicar el *tactus* mitjançant el sistema de *Mensurstrich*; d) conservar totes les alteracions que apareixen a l'original; e) entendre que les alteracions només afecten a la nota (sola o

repetida) que precedeixen. Quant a l'objectiu de fer una edició pràctica, hem decidit: a) utilitzar només les claus de sol i de fa; b) indicar les alteracions editorials damunt el pentagrama; c) reduir el nombre de pàgines.

Hem de dir clarament que el principal objecte de discussió entre les persones expertes que han tengut a bé assessorar-nos (Karin Paulsmeier, Anthony Rooley, Andrew King, Xesc Crespí, Romà Escalas i Salvador Mas) ha estat la *musica ficta*. Amb cada una de les alteracions editorials que es proposen sempre hi haurà alguna d'aquelles persones que hi estirà d'acord, però probablement n'hi haurà d'altres que no hi estiguin. En tals circumstàncies hem d'agrair-les públicament el seu assessorament i a la vegada demanar-les disculpes per no seguir al cent per cent les indicacions de cadascuna d'elles; per sort o per desgràcia la decisió final ha estat nostra, la qual cosa fa que hàgim d'assumir els possibles errors. En un terreny tant llenegadís ens ha semblat encara més important mantenir sempre les alteracions que apareixien a l'original, per tal que en cada cas hom adopti en últim extrem les pròpies decisions. *Let your eare be the iudge (...) if anie man like the other waie better, let him use his discretion.* (Thomas Morley).

Tomeu Quetgles Pons
Bunyola, Febrer 2001

PRÓLOGO

Joan Brudieu (diócesis de Limoges ~1520 - Seu d'Urgell 1591) nació en algún lugar de la diócesis de Limoges. El 1538 en la misa de Navidad celebrada en la catedral de Urgell dirigió un cuarteto vocal con el que había venido del norte de los Pirineos. En el recibo por el pago de 5 ducados, figura como “cantor francés”; a principios de 1539 el capítulo de la Seu le nombró “director de l'escolanía”; el año siguiente Brudieu sucedió como maestro de capilla a Joan Arqués, con un salario anual de 50 libras. Desde entonces hasta 1589 fue maestro de capilla de la catedral de Urgell, si exceptuamos un corto período de ausencia entre 1543 y 1545. En la Navidad de 1546 cantó la primera misa en la Catedral de Urgell. En 1566 el sínodo de la iglesia de Urgell admitió oficialmente la reforma litúrgica introducida por el Concilio de Trento y en 1572 Brudieu fue encargado por Gaspar Cervantes de Gaeta, cardenal de Tarragona, de corregir los libros de coro y los misales romanos de acuerdo con la reforma musical tridentina, comenzando a corregirlos antes que la Comisión Romana, presidida por Palestrina, hubiese producido la nueva edición de cantos litúrgicos de acuerdo con los mismos principios. El 15 de mayo de 1578 fou nombrado maestro de capilla de Santa María del Mar, siendo substituído en la catedral de Urgell por el maestro Mateu Torres, pero todavía no había transcurrido un año y Brudieu ya pedía el regreso a las montañas del alto Urgell, alegando que el clima de Barcelona no era bueno para su salud. La respuesta del capítulo de la catedral de Urgell fue tan rápida como favorable, y así el mes de abril de 1579 Brudieu volvía a la Seu. En 1585 editó su libro de “Madrigales (...) a quatro bozes”. El 14 de agosto de 1586 obtuvo un beneficio importante de l'*Anunciació de la Mare de Déu* y con la autorización del capítulo de la Seu, fue substituído por Rafel Coloma; si embargo el 21 de enero de 1589, a pesar de su avanzada edad fue llamado de nuevo a su cargo de maestro de capilla, con un salario de 100 libras. Dos años más tarde murió en Urgell. Además de los “Madrigales”, Brudieu compuso una misa de difuntos a cuatro voces, conservada en la catedral de Urgell, única misa catalana de autor conocido del siglo XVI.

Los Madrigales (Barcelona, 1585). El 7 de mayo de 1585 Felipe I de Aragón (II de Castilla) entraba oficialmente en Barcelona, acompañando a su hija Catalina Micaela y Carlos Emmanuel, Duque de Saboya y Príncipe del Piamonte, recién casados en Zaragoza el marzo anterior. Al día siguiente se celebraron bailes y una procesión en la que veinticuatro “ángeles” vestidos de blanco interpretaron con diferentes instrumentos una “música bien concertada”. En aquella misma ocasión fueron interpretados unos madrigales de Joan Brudieu, maestro de capilla de la catedral de Urgell. Tenemos constancia de que Brudieu visitó Barcelona aquel mismo año para supervisar la edición que de sus madrigales hacía Hubert Gotard, un impresor de Rumilly (Saboya)

establecido en Barcelona, que un año antes había publicado los motetes de Nicasi Sorita, maestro de capilla de Tarragona. De acuerdo con el contrato, Brudieu recibió 100 ducados. El título completo de la obra, publicada en cuatro libros diferentes, uno para cada voz, es “CAN-TVS-ALTVS-TENOR-BASSVS/ DE LOS MADRIGALES/ DEL MVY REVERENDO IOAN BRVDIEV/ MAESTRO DE CAPILLA DE LA SANCTA/ YGLE-SIA DE LA SEO DE VRGEL/ A QVATRO BOZES”. El hecho de que los madrigales vayan “dirigidos” al Duque de Saboya y Príncipe del Piamonte, así como que el año de publicación de la obra sea también el de la visita de aquel a Barcelona, demuestra claramente el sentido de la oportunidad del compositor.

El índice de la obra contiene “Los Gozos de nuestra Señora” -variaciones a tres, cuatro, cinco y seis voces sobre un tema popular- y quince madrigales más, a cuatro voces, que tienen de una a cuatro partes, excepto “Las Cañas”, que tiene siete. Los textos de los gozos y de los cuatro últimos madrigales són en catalán. Nunca se menciona a los autores de los textos, pero los correspondientes a los madrigales *Fantasiant, amor a mi descobre y Ma voluntat ab la raó s’envolpa* están extraídos de los poemas 2 y 18 de Ausias March.

De la edición de los madrigales de Joan Brudieu sólo se conserva una copia en la biblioteca del Escorial, pero por fortuna se dispone de un ejemplar de cada uno de los cuatro cuadernos correspondientes a las distintas voces. Felip Pedrell los encontró siguiendo unas indicaciones que el maestro Barbieri le dió sobre un tal “Brivieu”. El mismo Pedrell juntamente con Higiní Anglès editaron *Els Madrigals i la Missa de Difunts d’en Brudieu* en Barcelona en 1921.

La transcripción. Nuestra transcripción de los Madrigales de Joan Brudieu ha sido realizada a partir de la edición original. Al principio tan sólo pretendíamos transcribir los dos madrigales sobre textos de Ausias March, pero casi inmediatamente incluimos los otros dos madrigales con textos en catalán. Aquella transcripción fue la utilizada para la grabación del *enhanced* CD *Ausiàs March & Joan Brudieu* a cargo de Evelyn Tubb y *La Quarta Sciència*. El interés de los participantes en aquel proyecto llevó a que nos planteáramos la oportunidad de acometer la grabación completa de los madrigales de Brudieu, utilizando de nuevo una transcripción del original. No pensábamos entonces en una eventual publicación, sino en la elaboración de unas partituras que fuesen tan fieles al original como útiles para la interpretación de la música que el original contenía. Solamente después de la grabación del doble CD *Joan Brudieu: Madrigals. Barcelona 1585* se nos propuso la publicación de la transcripción realizada, que, a tal efec-

to, ha sido objeto de una revisión global y profunda.

De acuerdo con el principio de fidelidad al original hemos adoptado las normas siguientes: a) evitar cualquier transposición y mantener la armadura original; b) mantener el valor original de las notas; c) prescindir de barras de compás, pero indicar el *tactus* mediante el sistema de *Mensurstrich*; d) conservar todas las alteraciones que aparecen en el original; e) entender que las alteraciones sólo afectan a la nota (única o repetida) a la que anteceden. Para cumplir con el objetivo de hacer una edición práctica hemos decidido: a) utilizar solamente las claves de sol y de fa; b) indicar las alteraciones editoriales encima del pentagrama; c) reducir al máximo el número de páginas.

Hemos de confesar que el principal objeto de discusión entre las personas expertas que han tenido a bien asesorarnos (Karin Paulsmeier, Anthony Rooley, Andrew King, Xesc Crespí, Romà Escalas y Salvador Mas) ha sido la *musica ficta*. Con cada una de las alteraciones editoriales que se proponen siempre habrá alguna de aquellas personas que estará de acuerdo, pero probablemente habrá otras que no lo estén. En tales circunstancias quiero agradecerles públicamente a todas ellas su asesoramiento y al mismo tiempo pedirles perdón por no seguir al cien por cien las indicaciones de cada una de ellas; por suerte o por desgracia la decisión final ha sido nuestra, lo cual hace que debamos asumir la responsabilidad de los posibles errores. En un terreno tan resbaladizo nos ha parecido todavía más importante mantener siempre las alteraciones que aparecían en el original, para que cada caso sea posible adoptar las propias decisiones con conocimiento de causa. *Let your eare be the iudge (...) if anie man like the other waie better, let him use his discretion.* (Thomas Morley)

Tomeu Quetgles Pons
Bunyola, Febrero 2001

PROLOGUE

Joan Brudieu (diocese of Limoges ~1520 - La Seu d'Urgell 1591) was born somewhere in the diocese of Limoges. He was the conductor of a vocal quartet which came from the northern part of the Pyrenees and sang at the Urgell cathedral on the Christmas Eve mass in 1538. Brudieu appeared as a "French singer" on the receipt of five ducats. Just at the beginning of 1539 the chapter appointed him as master of the boys choir; the next year he succeeded Master Joan Arques as the choirmaster, with annual pay of 50 pounds. From then until 1589 Brudieu was the choirmaster of the cathedral of Urgell, except for a short period between 1543 and 1545. Brudieu celebrated his first mass at Christmas 1546 at Urgell cathedral. In 1566 the synod of the church of Urgell admitted officially the reforms issued from the Council of Trent, and Gaspar Cervantes de Gaeta, Cardinal of Tarragona, commissioned Brudieu to correct the choir books and missals according to those reforms; Brudieu began to correct them before the Roman Commission, chaired by Palestrina, had produced the new edition of liturgical music in accordance with the same musical reforms. On 15th May 1578 Brudieu was appointed choir master at Santa Maria del Mar (Barcelona), but he could not stay for many months there without asking to go back to the mountains of Urgell, saying that the climate of Barcelona was not good for him. The chapter's answer was completely affirmative and in April 1579 Brudieu was again in Urgell. In 1585 his book of madrigals (*Madrigales (...) a quatro bozes*) was published in Barcelona. On 14th August 1586 he was allowed by the chapter to leave his post, but he was called back again on 21st January 1589, in spite of his old age, to take his post of choir master, with an annual pay of 100 pounds. He died two years later in Urgell. Apart from his Madrigals, Brudieu composed a four part Mass for the Dead, preserved at the Urgell cathedral, the only Catalan mass by a known composer in the XVI century.

The Madrigals. On the 7th of May 1585 Philip I, King of Catalonia-Aragon, visited the city of Barcelona with his daughter Katherine and his son in law Carlo Emanuele, Duke of Savoy and Prince of Piedmont, just married in Saragossa. The day after there were dances and a procession where twenty-four "angels" fully dressed in white played a "well concerted music" on different instruments. Some madrigals by Joan Brudieu, choirmaster at the Urgell cathedral, were performed at that time. It is known that Brudieu went the same year to Barcelona to have a look at the edition of his madrigals by Hubert Gotard, a Savoyard printer established in the city, who had printed the motets by Nicasi Sorita, choir master at the cathedral of Tarragona, the year before. According to the contract, Brudieu received 100 ducats. The full title of Brudieu's work is *CANTVS-ALTVS-TENOR-BASSVS/ DE LOS MADRIGALES/ DEL MVY REVERENDO IOAN BRVDIEV/ MAESTRO DE CAPILLA DE LA SANCTA/ YGLESLIA DE LA SEO DE VRGEL/ A QVATRO BOZES*. The link between the publication and the celebrations

in honour of King Philip and Duke Carlo Emanuele is shown in the praise Gotard himself addressed to the composer.

The table of contents lists first of all the *Gosos de nuestra Señora* ("Joys of Our Lady") -three, four, five, six and seven part variations on a popular tune- and then fifteen more four part madrigals, having from one to four sections, except for *Las Cañas* ("The Canes"), which has seven. The "Gosos" and the last four madrigals have words in Catalan. The authors names never appear, but the words of "*Fantasiant, amor a mi descobre*" and "*Ma voluntat ab la raó s'envolpa*" come from poems by Ausiàs March.

The library of El Escorial preserves the only full copy of Joan Brudieu madrigals, i. e. a copy of each one of the four booklets corresponding to each part. Felip Pedrell found them following some indications given by Barbieri about some "Brivieu". Felip Pedrell with Higiní Anglès published "*Els Madrigals i la Missa de Difunts d'en Brudieu*" in 1921.

The transcription. Our transcription of Brudieu's Madrigals has been made directly from the original edition. We only intended transcribing those two madrigals with words by Ausiàs March at first, but almost immediately the other two madrigals in Catalan were included. That transcription was used for the recording of the enhanced CD "*Ausiàs March & Joan Brudieu*" by Evelyn Tubb and *La Quarta Sciència*. The interest of those involved in that project raised the issue of the opportunity of recording the whole book of Brudieu's madrigals, using again a new transcription straight from the original. We did not think of an eventual edition at all, but of the preparation of scores which were both faithful to the original and useful for the performance and recording purposes. Only once the recording was made the proposal came of publishing that transcription, which was fully and deeply reviewed.

According to the principle of fidelity to the original, we have adopted the following rules: a) avoiding any transposition and keeping the original key signature; b) keeping the original values; c) avoiding bar lines, but using *Mensurstrich* instead in order to show the *tactus*; d) keep all the accidentals appearing in the original edition; e) understanding that accidentals only affect the note (or the repeated notes) they precede. In order to make a practical edition the following decisions were taken: a) using only G and F clefs; b) placing the editorial accidentals above the staff; c) reducing the number of pages as much as possible.

We must clearly say that the main subject of disagreement among experts who have helped us (Karin Paulsmeier, Anthony Rooley, Andrew King, Xesc Crespí, Romà Escalas and Salvador Mas) has been *musica ficta*. Every single editorial accidental will be supported by at least one of those experts, but surely there will be some others who would disagree. In these circumstances we want to thank all of them for their advice and at the same time apologise for not following anybody's advice a hundred per cent; the final decision has always been ours and ours is the responsibility for the possible errors. In

such a minefield it seemed specially important to keep carefully every original accidental, in order that everyone can make his or her own final decision. "Let your eare be the iudge (...) if anie man like the other waie better, let him use his discretion." (Thomas Morley)

Tomeu Quetgle Pons
Bunyola, febrer 2001

Sur le reçu du paiement Brudieu apparaît comme un "chanteur français". Au début de l'année suivante il est nommé par le Chapitre de la Seu Maître des enfants de chœur; mais une seule année passe avant qu'il soit nommé Maître de Chapelle, avec un salaire de 50 livres. Dès lors jusqu'en 1589, sauf pour une période d'absence entre 1543 et 1545, Brudieu est toujours le Maître de Chapelle de la cathédrale d'Urgell. Il chante la première messe à la cathédrale le jour de Noël de 1546. En 1566 le synode de la diocèse d'Urgell accepte officiellement la réforme liturgique issue du Concile de Trento et en 1572 Brudieu prend en charge, à la demande de Gaspar Cervantes de Gaeta, cardinal de Tarragone, la révision des livres de chœur et des missels romains selon les critères de la réforme tridentine, même avant l'édition des chants liturgiques par la Commission Romaine, présidée par Palestrina. Le 15 mai 1578 Brudieu est nommé Maître de Chapelle de Santa Maria del Mar à Barcelonne, mais avant d'avoir passé une année, il demande de retourner à ses montagnes, soit-disant parce que le climat de Barcelone ne lui convient guère; la réponse du Chapitre de la Seu est absolument favorable et le mois d'avril 1579 Brudieu est déjà rentré à la Seu. En 1585, apparaît à Barcelone l'édition de son livre *de Madrigales (...) a quatro bozes*. Le 14 Août 1586, ayant obtenu un important bénéfice, Brudieu demande au Chapitre l'autorisation pour sa retraite, mais le 21 janvier 1589, malgré son âge, il est élu encore une fois Maître de Chapelle, avec un salaire de 100 livres. Il meurt à Urgell deux ans plus tard. Outre les Madrigaux, Brudieu est le compositeur d'une messe des défunts à quatre voix, conservée à la cathédrale d'Urgell, étant la seule messe catalane du XVIe siècle dont l'auteur soit connu.

Les Madrigaux (Barcelonne, 1585). Le 7 mai 1585 Philippe Premier, Roi d'Aragon, fit son entrée à Barcelone accompagné de sa fille Catherine Michelle et de son époux Charles Emmanuel, Duc de Savoie et Prince du Piémont, mariés à Saragosse le mois de mars précédent. Le lendemain, il y eut des danses et une procession où vingt-quatre "anges" habillés en blanc jouaient de différents instruments une "musique bien accordée". À cette occasion, plusieurs madrigaux de Joan Brudieu, Maître de Chapelle de la cathédrale d'Urgell, furent interprétés. On sait que Brudieu avait visité Barcelone en 1585 pour superviser l'édition de ses madrigaux par Hubert Gotard, un imprimeur de Rumilly (Savoie) établi à Barcelone, qui l'année avant avait publié les motets de Nicasi Sorita, Maître de Chapelle de Tarragone. Selon le contrat signé, Brudieu reçut 100 ducats. Le titre complet de l'ouvrage, publié en quatre livres différents, un pour chaque voix, est: *CANTVS-ALTVS-TENOR-BASSVS/DE LOS MADRIGALES/ DEL MVY REVERENDO IOAN BRVDIEV/ MAESTRO DE CAPILLA DE LA SANCTA/ YGLESLIA DE LA SEO DE VRGEL/ A QVATRO BOZES*. La dédicace des madrigaux au Duc de Savoie et Prince du Piémont, ainsi que l'année de publication, celui de sa visite à Barcelonne, montre le sens de l'opportunité du compositeur.

PROLOGUE

Joan Brudieu (diocèse de Limoges ~1520 – Seu d'Urgell 1591) est né à la diocèse de Limoges. À la messe de Noël 1538 célébrée à la cathédrale d'Urgell il est à la tête d'un quatuor vocal venu de l'autre côté des Pyrénées.

L'ouvrage contient *Los Gosos de nuestra Señora* (Les joies de Notre Dame) –à 3, 4, 5 et 6 voix- et 15 madrigaux profanes, tous à 4 voix, qui ont un nombre différent de parties, de une à quatre, excepté *Las Cañas*, sorte d'*ensalada*, qui en a sept. Les quatre derniers madrigaux ont des textes catalans. Les auteurs des textes ne sont pas cités, mais les paroles des madrigaux *Fantasiant, amor a mi descobre* et *Ma voluntat ab la raó s'envolpa* sont des fragments des poèmes 2 et 18 d'Ausiàs March.

Une seule copie des madrigaux de Brudieu a été conservée, à la Bibliothèque de l'Escorial (sans doute la copie offerte au Roi Philippe), mais heureusement il nous reste les quatre livrets, correspondants aux quatre voix. Felip Pedrell les a trouvés en suivant les indications de Barbieri sur un tel "Brivieu". Felip Pedrell et Mn. Higiní Anglès ont édité *Els Madrigals i la Missa de Difunts d'en Brudieu* à Barcelone en 1921.

La transcription. Notre transcription a été faite directement à partir de l'édition originale. Au début notre idée était de transcrire les deux madrigaux sur les textes d'Ausiàs March, mais nous avons tout de suite ajouté les autres deux madrigaux en catalan. Cette transcription a été utilisée pour l'enregistrement de l'*enhanced* CD *Ausiàs March & Joan Brudieu* par Evelyn Tubb et La Quarta Sciència. L'intérêt des participants au projet nous a fait questionner l'opportunité de réaliser un enregistrement complet des madrigaux de Brudieu, utilisant cette fois encore une nouvelle transcription directe de l'original. On ne pensait pas du tout à une éventuelle publication, mais à l'élaboration de partitions qui devaient être en même temps fidèles à l'original et pratiques pour l'interprétation et l'enregistrement de la musique qu'y était contenue. C'est seulement lorsque l'enregistrement du double CD *Joan Brudieu: Madrigals. Barcelona 1585* a été achevé, que l'on nous a proposé de publier notre transcription, laquelle a été l'objet d'une révision globale et profonde.

Dans le but d'établir fidélité à l'original, les critères suivants ont été adoptés: a) éviter toute transposition et maintenir l'armature de l'original; b) maintenir la valeur originale des notes; c) éviter les mesures, mais indiquer le *tactus* par le moyen de *Mensurstrich*; d) conserver toutes les altérations notées sur l'original; e) sous-entendre que chaque altération n'agit que sur la note suivante (seule ou répétée). Quant au but de faire une édition pratique nous avons décidé de: a) n'utiliser que les clefs de sol et de fa; b) indiquer les altérations éditoriales sur le pentagramme.

Il faut avouer que le principal objet de discussion entre les experts qui ont voulu nous donner leur avis (Karin Paulsmeier, Anthony Rooley, Andrew King, Xesc Crespí, Romà Escalas i Salvador Mas) a été la *musica ficta*. Avec chacune des altérations éditoriales qui se proposent il y en aura toujours quelqu'un qui y sera d'accord, mais sans doute il y en aura d'autres qui n'y seront point. En telles circonstances nous voulons remercier publiquement leur

appui et en même temps leur demander des excuses pour ne pas avoir tenu en compte au cent pour cent l'avis de chacun d'eux; la décision finale dans chaque cas nous appartient, de même que les possibilités d'erreur. Face à un sujet tellement incertain il nous a semblé encore plus nécessaire de respecter les altérations qui apparaissent sur l'original, à fin que dans chaque cas chacun puisse adopter la décision finale en connaissance de cause. . *Let your eare be the iudge (...) if anie man like the other waie better; let him use his discretion.* (Thomas Morley)

Tomeu Quetgles Pons
Bunyola, febrer 2001

VORWORT

Joan Brudieu (Diözese Limoges 1520 – La Seu d'Urgell 1591) wurde irgendwo in der Diözese Limoges geboren. Im Jahre 1538 dirigierte er während der Weihnachtsmesse, die in der Kathedrale von Urgell zelebriert wurde, ein Vokalquartett, mit der er aus den nördlichen Pyrenäen gekommen war. Auf der Empfangsbescheinigung über fünf Dukaten wird er als "französischer Sänger" bezeichnet; Anfang des Jahres 1539 ernennt ihn das Domkapitel zum "Direktor des Knabenchors"; im Jahr darauf wird Brudieu Nachfolger von Joan Arques als Kapellmeister mit einem Jahresgehalt von 50 Pfund. Von diesem Zeitpunkt bis zum

Jahre 1589 war Brudieu Kapellmeister der Kathedrale von Urgell, wenn wir von einer kurzen Abwesenheit zwischen 1543 und 1545 absehen. Weihnachten 1546 las er seine erste Messe in der Kathedrale von Urgell. Im Jahre 1566 erkannte die Kirchensynode von Urgell offiziell die liturgische Reform an, die vom Konzil von Trient eingeführt worden war, und im Jahre 1572 wurde Brudieu von Gaspar Cervantes de Gaeta, Kardinal von Tarragona, beauftragt, die Chorbücher und Missales im Einklang mit der tridentinischen Musikreform zu korrigieren; er begann mit dieser Korrektur, bevor die Römische Kommission, unter der Vorsitz von Palestrina, die neue Ausgabe der liturgischen Gesänge nach ebendieser Reform herausgebracht hatte. Am 15. Mai 1578 wurde Brudieu zum Kapellmeister von Santa Maria del Mar (Barcelona) ernannt, während Maister Mateu Torres seinen Platz in der Kathedrale von Urgell einnahm; aber es war noch kein Jahr vergangen, als Brudieu darum bat, in die Berge Urgells zurückkehren zu dürfen, indem er anführte, das Klima von Barcelona wäre seiner Gesundheit abträglich. Die Antwort des Domkapitels von Urgell war schnell und günstig, und so kehrte Brudieu im April 1579 an die Kathedrale zurück. Im Jahre 1585 gab er sein Buch *Madrigales (...) a quatro bozes* heraus. Am 14. August 1586 folgte er, mit der Erlaubnis des Domkapitels, einem Ruf der *Anunciació de la Mare de Déu*; an seine Stelle trat Rafel Coloma; am 21. Januar 1589 wurde er jedoch, trotz seines fortgeschrittenen Alters, wieder an seinen Posten als Kapellmeister berufen, für ein Jahresgehalt von 100 Pfund. Zwei Jahre später starb er in Urgell. Ausser den Madrigalen komponierte Brudieu ein Totenmesse für vier Stimmen, welche in der Kathedrale von Urgell aufbewahrt wird – einzige katalanische Messe eines bekannten Komponisten des 16. Jahrhunderts.

Die Madrigale (Barcelona, 1585). Am 7. Mai 1585 traf Philip I von Katalonien-Aragon (II von Kastilien) in Begleitung seiner Tochter Katharina Michaela und deren Gemahl Karl Emanuel, Herzog von Savoyen und Prinz von Piemont, die sich im März desselben Jahres vermählt hatten, in Barcelona ein. Am Tag darauf fanden Tänze und eine Prozession statt, in deren Verlauf 24 „Engel“ in weissen Gewändern auf verschiedenen Instrumenten eine „wohl abgestimmte Musik“ spielten. Bei dieser Gelegenheit wurde einige Madrigale von Joan Brudieu, dem Kapellmeister der Kathedrale von Urgell, aufgeführt. Wir wissen, dass Brudieu im selben Jahr Barcelona besuchte, um die Ausgabe seiner Madrigale zu überwachen. Der Herausgeber war Hubert Gotard, in Barcelona ansässiger Drucker aus Savoyen, der ein Jahr zuvor die Motetten von Nicasi Sorita, Kapellmeister von Tarragona, veröffentlicht hatte. Der unterzeichneten Vertrag zufolge erhielt Brudieu 100 Dukaten. Der vollständige Titel des Werkes, herausgegeben in vier Bänden für jeweils eine Stimme, lautet *CANTVS-ALTVS-TENOR-BASSVS/ DE LOS MADRIGALES/ DEL MVY REVERENDO IOAN BRVDIEV/ MAESTRO DE CAPILLA DE LA SANCTA/*

YGLESIA DE LA SEO DE VRGEL/ A QVATRO BOZES. Dass sich sie Madrigale an den Herzog von Savoyen und Prinzen von Piemont richten und in gleichen Jahr seines Besuches in Barcelona herausgegeben werden, zeigt deutlich, welche Bedeutung dem Komponisten zukommt.

Das Inhaltsverzeichnis enthält *Los Gosos de nuestra Señora* (Loblieder auf die Jungfrau Maria), Variationen für drei, vier, fünf und sechs Stimmen über eine volkstümliche Melodie, und weitere 15 Madrigale für vier Stimmen, in ein bis vier Teilen, mit Ausnahme von *Las Cañas*, das siebenteilig ist. Die Texte der *Gosos* und der letzten vier Madrigale sind in katalanischer Sprache. Die Autoren der Texte werden nie erwähnt, aber die Worte der Madrigale *Fantasiant, amor a mi descobre* und *Ma voluntat ab la raó s'envolpa* stammen aus den Versen 2 und 18 von Ausiàs March.

Nur eine Abschrift der Madrigale von Joan Brudieu ist erhalten; sie befindet sich in der Bibliothek des Escorial; aber glücklicherweise ist je ein Exemplar der vier Bücher für die verschiedenen Stimmen erhalten geblieben. Felip Pedrell fand sie nach Angaben, die Barbieri über einen gewissen „Brivieu“ machte. Pedrell war es auch, der Jahre 1921, zusammen mit Higiní Anglès, *Els Madrigals i la Missa de Difunts d'en Brudieu* in Barcelona herausgab.

Die Bearbeitung. Unsere Bearbeitung der Madrigale von Joan Brudieu wurde anhand der Original-Ausgabe ausgeführt. Wir wollten zuerst nur die beiden Madrigale mit den Texten von Ausiàs March bearbeiten, aber dann fügten wir gleich darauf die zwei anderen Madrigale mit den katalanischen Text hinzu. Diese Bearbeitung wurde für die Aufnahme der *enhanced* CD *Ausiàs March & Joan Brudieu* mit Evelyn Tubb und *La Quarta Sciència* verwendet. Die Begeisterung aller an diesem Projekt Beteiligten führte dazu, dass wir die vollständige Aufnahme aller Madrigale von Brudieu in Angriff nahmen, wobei die Bearbeitung wiederum vom Original ausging. Wir dachten dabei noch nicht an eine mögliche Veröffentlichung, sondern wollten Partituren erarbeiten, die ebenso originalgetreu wie zweckmässig für die Interpretation der Originalmusik wären. Es war erst nach Fertigstellung der Doppel-CD *Joan Brudieu: Madrigals. Barcelona 1585*, dass man uns die Veröffentlichung der neuen Bearbeitung vorschlug. Zu diesem Zweck wurde eine umfassende Überarbeitung vorgenommen.

Um eine möglichst grosse Originaltreue zu gewährleisten, haben wir folgende Regeln beachtet: a) jegliche Transponierung zu vermeiden und die Originaltonart zu erhalten; b) die Originaltonwerte zu erhalten; c) Taktstriche zu vermeiden, aber dafür den *Tactus* durch Mensurstrich anzugeben; d) alle im Original vorkommenden Versetzungszeichen zu erhalten; e) davon auszugehen, dass diese Versetzungszeichen nur die (eine oder wiederholte) Note betreffen, der sie vorangehen. Um eine praktikable Ausgabe zu erhalten, haben wir

beschlossen: a) nur G und F-Schlüssel zu verwenden; b) die Versetzungszeichen über den Notenlinien anzugeben; c) die Anzahl der Seiten auf ein Minimum zu reduzieren.

Wir müssen eingestehen, dass der Hauptgrund für Meinungsverschiedenheiten unter den Fachleuten, die uns freundlicherweise unterstützt haben (Karin Paulsmeier, Anthony Rooley, Andrew King, Xesc Crespi, Romà Escalas und Salvador Mas) die *musica ficta* war. Mit jedem einzelnen der angegebenen Versetzungszeichen würde immer mindestens einer der Experten einverstanden sein, die andere dagegen nicht. Ich möchte deshalb allen für ihre Hilfe danken und sie gleichzeitig um Vergebung bitten, wenn nicht alle ihre Ratschläge hundertprozentig befolgt wurden; sei es zum Guten oder Schlechten, die endgültige Entscheidung wurde von uns getroffen, so dass auch wir es sind, die die Verantwortung für mögliche Fehler zu tragen haben. Auf solch schwierigem Gebiet erschien es uns überaus wichtig, die im Original vorhandenen Versetzungszeichen beizubehalten und es damit zu ermöglichen, dass auf dieser Basis von Fall zu Fall eigene Entscheidungen getroffen werden können. *Let your eare be the iudge (...) if anie man like the other waie better, let him use his discretion.* (Thomas Morley)

Tomeu Quetgles Pons
Bunyola, Febrer 2001

Los goigs de Nostra Dona

Cantus
En

Altus
En

Tenor
En

Bassus
En

En lo món pus sou do - ta - da

En lo món pus sou do - ta - da dels set—

En lo món pus sou do - ta - da

En lo món pus sou do - ta - da dels set

dels set goigs, Ma - re de Déu; d'al - tres set sou

— goigs, Ma - re de Déu; d'al - tres set sou

dels set goigs, Ma - re de Déu; d'al - tres set sou

goigs, Ma - re de Déu, Ma - re de Déu; d'al - tres set sou

he - re - ta - da en los cels com me - rei - xeu.

he - re - ta - da en los cels com me - rei - xeu, com (b) me - rei - xeu.

he - re - ta - da en los cels com me - rei - xeu.

he - re - ta - da en los cels com me - rei - xeu.

Cantus
Lo

Altus
Lo

Tenor
Lo

Bassus
Lo

17

Lo pri- mer és, ver- ge pu- ra,

Lo pri- mer és, ver- ge pu- ra,

Lo pri- mer és, ver- ge pu- ra,

Lo pri- mer és, ver- ge pu-

21

en lo grau que pos- se - iu, més que to- ta

en lo grau que pos- se - iu, més que

en lo grau que pos- se - iu, més que to - ta cre - a -

ra, en lo grau que pos- se - iu, més que to - ta

27

cre- a - tu - ra, vós tal glò- ri - a sen- tiu;

to - ta cre - a - tu - ra, vós tal glò- ri - a sen- tiu;

tu - ra, vós tal glò- ri - a sen- tiu;

cre - a - tu - ra, vós tal glò - ri - a sen- tiu;

1. c. 20, B, 4n, La. Aquesta nota és una semimínima (negra) a l'original.

33

a - prés Déu la més hon - ra - da del res -

a - prés Déu, a - prés Déu la més hon - ra - da del res - tant

a - prés Déu la més hon - ra - da del res -

a - prés Déu la més hon - ra - da del res - tant sou i se -

38

tant sou i se - reu de no - sal - tres

sou i se - reu de no - sal - tres, de no -

tant sou i se - reu de no - sal - tres ad - vo -

reu, sou i se - reu, de no - sal - tres ad - vo -

43

ad - vo - ca - da en los cels com me - rei - xeu.

sal - tres ad - vo - ca - da en los cels com me - rei - xeu, com me - rei - xeu.

ca - da en los cels com me - rei - xeu, com me - rei - xeu.

ca - da en los cels com me - rei - xeu, com me - rei - xeu, com me - rei - xeu.

Cantus
Lo

Altus
Lo

Cantus
Lo

Bassus
Lo

49

Lo se- gon, ver- ge be- nig - na,

Lo se- gon, ver- ge be - nig - na, vós

Lo se - gon, ver - ge be- nig - na, vós

Lo se- gon, ver - ge be- nig - na, vós

53

vós en- semps ab vos tre fill, un vo- ler als

en - semps ab vos - tre fill, un vo- ler als

en-semps ab vos - tre fill, un vo -

en - semps ab vos - tre fill, un vo- ler als

59

dos con- sig - na, l'u de l'al- tre sou es- pill;

dos con - sig - na, l'u de l'al- tre sou es- pill; sou

ler als dos con - sig- na, l'u de l'al- tre sou es- pill;

dos con - sig - na, l'u de l'al - tre sou es - pill; sou

Madrigal XIII

Primera part

Fantasiant, amor a mi descobre

Cantus
Fan-

Altus
Fan-

Tenor
Fan-

Bassus
Fan-

1

Fan- ta- si- ant, a - mor a mi des- co- bre

Fan- ta- si- ant, a - mor a mi des- co- bre los

8 Fan- ta- si- ant, a - mor a mi des- co- bre los

Fan- ta- si- ant, a - mor a mi des- co- bre

6

los grans se - crets, los grans se - crets que als pus sub- tils a - ma -

grans se - crets, los grans se - crets, los grans se - crets que als pus sub- tils a - ma -

8 grans se - crets, los grans se - crets que als pus sub- tils a - ma -

los grans se - crets, los grans se - crets que als pus sub- tils a - ma -

11

ga, e mon jorn clar als hò - mens és nit fos -

ga, e mon jorn clar, als hò - mens és nit fos -

8 ga, e mon jorn clar, als hò - mens és nit fos -

ga, e mon jorn clar, als

16

ca, als hò-mens és nit fos- ca, e

ca, als hò - mens és nit fos- ca, e visc d'a - çò que per- so-

ca, als hò - mens és nit fos- ca, e visc d'a - çò que per- so- nes no tas-

hò - mens és nit fos- ca, e visc d'a - çò que per- so- nes no

21

visc d'a - çò que per - so - nes no tas - ten; tant en a - mor l'es - pe - rit

nes no tas - ten, no tas - ten; tant en a - mor l'es - pe - rit meu con -

ten, no tas - ten; tant en a - mor l'es -

tas - ten, no tas - ten; tant en a - mor l'es - pe-rit

26

(b)

meu con- tem- pla, tant en a - mor l'es - pe - rit meu con- tem-

tem- pla, tant en a - mor l'es - pe - rit meu con - tem-

pe-rit meu con- tem- pla, tant en a - mor l'es - pe - rit meu con - tem-

meu con - tem- pla, tant en a - mor l'es - pe - rit meu con - tem-

Traducció dels textos Castellà

Los set goigs de Nostra Dona

Los siete gozos de Nustra Señora

Pues en el mundo estáis agraciada
con los siete gozos, madre de Dios,
otros siete habéis heredado
en los cielos, como merecéis.

El primero es, virgen pura,
el dignidad que poseéis:
más que cualquier criatura
sentís la gloria.
Después de Dios la más honrada
del resto sois, y seréis
nuestra abogada
en los cielos como merecéis.

El segundo, virgen benigna,
es estar junto a vuestro hijo:
una sola voluntad os identifica,
sois el uno espejo del otro.
Estáis tan glorificada
que siempre sois y seréis
digna reina coronada
en los cielos como merecéis.

El tercero es, virgen santa,
que en la corte celestial
brilláis con tanta claridad
que después de Dios no se ve tal;
así tan iluminada,
más que el día por el sol,
sois amada por todos los santos
en los cielos como merecéis.

El cuarto es que os obedecen
santos y santas honrándoos
como aquella que reconocen
ser madre del Salvador

y reina premiada,
cabeza y pies de su reino,
y diosa coronada
en los cielos como merecéis.

El quinto es que os remunera
el Señor vuestros sufrimientos,
a placer y sin demora,
con los dones sempiternos.
Jamás se pierde con vos la paga,
a quien os sirve bien le satisfacéis,
por ser tan agradecida
en los cielos como merecéis.

El sexto es que revestida
estáis con el cuerpo glorificado
y estáis muy unida
a la Santa Trinidad.
Ensalzada con los serafines,
pedís lo que queréis
y nada se os deniega
en los cielos como merecéis.

El séptimo es que estáis segura
de que estos gozos no tienen fin,
ni jamás os abandonarán,
sino que durarán para siempre.
Así pues, orad por nosotros, amada,
y hacednos amigos de Dios,
ya que sois tan venerada
en los cielos como merecéis.

Pues en el mundo estáis agraciada
con los siete gozos, madre de Dios,
otros siete habéis heredado
en los cielos, como merecéis.

XIII

1ª parte

Fantasiando, amor me descubre
los grandes secretos que a los más sutiles esconde,
y mi día claro es noche oscura para los hombres,
y vivo de aquello que los demás no prueban.
Tanto contempla mi espíritu en el amor
que parece que se aparte completamente del cuerpo,
pues en hombre alguno no se encuentran mis deseos,
sino en aquel a quien no perturba la carne.

2ª parte

Si fuera amor sustancia razonable
y se encontrara con el cetro de la señoría,

premiando bienes y castigando los deméritos
entre los mejores solo fénix me encontraría,
pues sólo yo desemparejo la mezcla
de los sucios deseos que con los buenos se confunden.
No soy reo de castigo, pues ni las tentaciones me seducen:
su origen en mí ha sido anulado.

3ª parte

Lirio entre cardos, mi voluntad se temple
por cuanto ningún amador conoce el temple.
Amor dispone y se complace en que yo sienta
sus grandes tesoros: sólo a mí los manifiesta.

Anglès

Los set goigs de Nostra Dona The seven joys of our Lady

Mother of God, in the world
you have received seven joys,;
seven more you have inherited
in the heavens as you deserve.

The first one is, pure virgin,
the place that is yours:
more than any other creature
you feel such great glory.
After God you are the most honoured
among all the others, and you will be
our advocate
in the heavens as you deserve.

The second one, kindly virgin,
is that you are together with your son:
one will unite you both,
each the mirror of the other.
You are so glorified
that you always are and will be
the worthy crowned queen
in the heavens as you deserve.

The third one is, holy virgin,
that at the heavenly court,
you take on a brilliance
never seen except in God;
lit up with this,
more than the day by the sun,
you are beloved by all saints
in the heavens as you deserve.

The fourth one is that you are obeyed
by all saints who honour you
and know you
as the Saviour's mother

and prized queen,
head and feet of His kingdom,
and crowned goddess
in the heavens as you deserve.

The fifth one is you are rewarded
by the Lord for your sufferings,
for your pleasure and with no delay,
with the gifts forever pleasant.
No wages are lost with you;
he who serves you well is satisfied,
as you are so merciful
in the heavens as you deserve.

The sixth one is you are dressed
with a glorified body
and you are very united
with the Holy Trinity.
Exalted with Seraphims,
you ask what you want:
nothing is denied to you
in the heavens as you deserve.

The seventh is you are certain
those joys will never end,
and you will never be abandoned
but they will last forever.
So, pray for us, beloved,
and make us God's friends,
since you are so blessed
in the heavens as you deserve.

Mother of God, in the world
you have received seven joys,;
seven more you have inherited
in the heavens as you deserve.

XIII

1st part

Fancying, Love reveals me the great secrets
which he hides from the most discriminating,
and my clear day is dark night for other men,
and I live on that which people do not taste.
So much my spirit contemplates in Love
that it seems to part completely from my body,
since my desires are not found in any man
except in he who is not perturbed by the flesh.

2nd part

If Love was a reasonable substance
and held the sceptre of lordship,

rewarding merits and punishing wrongs,
among the best only the phoenix would find me;
since I alone leave behind the mixture
of ugly desires which mingle with the good ones.
I need no punishment, since temptations do not reach me;
their cause in me has become nil.

3rd part

Lily among thistles, my will is tempered
in that which no lover knows how to temper;
Thus does Love, who is pleased to have me know
his great treasures; he only reveals them to me.

Transcripció fonètica

Los set goigs de Nostra Dona

[lus séd gódʒ ðə nóstrə ðónə/]

En lo món pus sou dotada
[ən lu món pús sów ðutáðə]
dels set goigs, mare de Déu;
[ðəls séd gótʃ/ mārə ðə ðéw/]
d'altres set sou heretada en
[dáltrəs sét sów ərətáðən]
los cels com mereixeu.
[lus séls kóm mərəʃéw/]

Lo primer és, verge pura,
[lu primé és/ bérʒə púrə/]
en lo grau que posseïu:
[ən lu ɣráw kə pusəíw/]
més que tota creatura
[més kə tótə kreəturə]
vós tal glòria sentiú.
[βós tál ɣlórɪə sɛntíw/]
Aprés Déu la més honrada
[əpréz déw lə méz unráðə]
del restant sou, i sereu
[ðəl rɛstán sów/ i sərəéw/]
de nosaltres advocada en
[ðə nuzáltrəs ədbukáðən]
los cels com mereixeu.
[lus séls kóm mərəʃéw/]

Lo segon, verge benigna,
[lu səyón/ bérʒə βəníɣnə/]
vós ensems ab vostre fill:
[bós ənsémz əb bóstrə fíl/]
un voler als dos consigna,
[un bulé əlz dós kunsíɣnə/]
l'u de l'altre sou espill.
[lú ðə láltrə sów əspíl/]
Vós sou tan glorificada,
[bós sów tán glurifikáðə/]
que sempre sou i sereu
[kə sémprə sów i sərəéw/]
digna reina coronada en
[ðíɣnə réjnə kurunáðən]
los cels com mereixeu.
[lus séls kóm mərəʃéw/]

Lo tercer és, verge sancta,
[lu tərsé és/ bérʒə sántə/]
que en la cort celestial
[kən lə kórt səlɛstíəl]
claretat preneu vos tanta
[klərətát prənέw βós tántə]

que aprés Déu no es mostra tal;
[kəpréz déw nóz móstrə tál/]
de la qual il.luminada,
[də lə kwál illumináðə/]
més que el jorn del sol no pren,
[méz kəl zórn ðəl sól nó prén/]
sou de tots los sancts amada en
[sów ðə tódz lus sándz əmáðən/]
los cels com mereixeu.
[lus séls kóm mərəʃéw/]

Lo quart és que us obeeixen
[lu kwárt és kəws uβəéʃən/]
sanct i sanctes fent honor,
[sándz i sántəs fén unór/]
com aquella que us coneixen
[kóm əkélə kəws kunéʃən/]
ser mare del Salvador i
[sé mārə ðəl səlβəðój/]
regina premiada,
[rəʒínə prəmiáðə/]
cap i peus del regne seu,
[káp i péwz ðəl réɣnə séw/]
i deessa coronada en
[i ðəéssə kurunáðən]
los cels com mereixeu.
[lus séls kóm mərəʃéw/]

Lo quint és que us remunera
[lu kíɳ és kəwz rəmunérə/]
lo Senyor vostres turments,
[lu səɲó βóstrəs tuméns/]
ab grat vostre sense espera
[əb grád bóstrə sénsəspérə/]
d'aquells dons tostemps plasents.
[ðəkélz dóns tostéms pləzéns/]

Mai se perd en vos soldada;
[máj sə pért əmbós suldáðə/]
qui us serveix bé el satisfeu,
[kíws sərbéʃ βél sətisféw/]
per ser tan regraciada en
[pər sé tán rəɣrəsiáðən]
los cels com mereixeu.
[lus séls kóm mərəʃéw/]

SUMARI

Pròleg.....	3
Prólogo.....	4
Prologue.....	6
Prologue.....	7
Prolog.....	9
Ambitus dels madrigals / Ambitus de los madrigales / Table of Ranges of madrigals .	11
Los goigs de Nostra Dona.....	13
Madrigal XIII.....	31
Madrigal XIV.....	44
Madrigal XV.....	50
Madrigal XVI.....	59
Traduccions / Traducciones / Translations.....	72
Transcripció fonètica / Transcripcion fonética / Phonetic Transcription.....	76